

11.6.59, יום ה'

השרב גדיל, ורק לפנות קרב יכלתי לצעוד קצה.

12.6.59, יום ו'

השרב ירד במקצה. הבוקר צעתי בחמש עשרה קילומטרים, לפנות קרב 8.

באחת עשרה ורבע בא הנה נה וין ותשגירי הבורסני בלויח לויין, שגירינו

בבורסה.

דיברנו על המצב העולמי - המלחמה הקרה. הבעתי דעתי שלא זוהי הבעיה

המרכזית בעולם אלא השקר בין ארצות אסיה ואמריקה וכין אירופה ואמריקה ברמה

החיים, הבריאות והחינוך. והצעתי כנוס ועידה של הממשלות הסוציאליסטיות באסיה,

אירופה ואמריקה (ישראל, בורסה, נטל ציילון, גאנה, גיני, סקנדינביה). נח-ויין

נחן לי סקירה על סין שבה הוא רואה הסכנו הגדולה. מדברים אכנס על שלום אבל

חוזרים בכל ארצות דרום מזרח אסיה. טענה של הודו בכל רע. אין התקדמות, נחרו

שבוי בידי הקפיטליסטים הגדולים, עכשיו נוסדה שם מפלגה קומוניסטית. נחרו מדבר

על סוציאליסטי, אבל אין לדבר כל ערך. יש טכנה שכחירות הבאות שלוש מדינות

בחודו ימלו בידי הקומוניסטים: קרלה, בנגל ועוד אחת. בשין יש החירות מניכית

בין ראשי המפלגה. פאוסטה טונג הוסר כי נכשל בענין הקומוניזם. יורשו היה מתחרה

שלו. נח-ויין מכיר אותו. היה כסין. הוא היה הרבה שנים כסין, כי החילה, בימי

השלטון הבריטי, קווי שיפון מעזור להם להסתחרר. הוא רואה הצעה, אבל אינו

יכל בגלוי לצדר בזכות או צי גיין ראט הספלגה הסוציאליסטית,

מסחר הוא יבקר במסך שלושה ימים בצבא שלנו.

14.6.59, יום א'

בשכע בבוקר חזרתי משה בוקר לירושלים.

מזאתי חזמנת השגריר הבורסני לפגישה נח-וין סחר במסונה בערב ברמת

אביב,

בבוקר צריביל ישיבת הממשלה, וכזהרים כרגיל משהי אצל הנשיא. לאחר הארוחה

ביקט הנשיא להשאר אתי לבדו וסען א למען דרבת אלוף משנה לשליטו יוסי ברטל.

- בארבע וחצי פגישה עם העורכים על צי העליה (סודית). דיסנציק ואחריו

אחריים גישו להשמיע עלי שאניא הצעה לממשלה לבטל הצו. ביקשתי אותם שנמכים

בינינו כי בשאלה זו דעומיננו חלוקות. העמדהי אותם על חריגות הבעיה של עליה

מארצות ירועות, שאין בהן יושר והגיון וגם לא עצמאות, ומתנחלים באכזריות

כלפי נחנייהם, והצלת כל יהודי היא כהצלת עולם מלא. הצעהי לבסוף שראש אמן,

הענזור והמזכיר של הממשלה יפגש עם ועדת עורכים ויעברו הצעות וסידורים שלא

יכבידו על העמונים ויגישו לי לאישור.